Ч. 81. Середа 22 (9) цьвітня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Полагоджене італїяньско-турецкого заговору. — Реформи в Македониї. — Положене в Марокко.

Ческа рада народна скликала на день 26 с. м. нараду для обговореня пляну спільної акциї сторонництв в справі языковій. Ческа партия правно-державна сполучила ся з ческими радикалами. — З причини трудностий, на які наткнув ся намір гостинних виступів ческого народного театру у Відни, союз ческих артистів-малярів і різьбарів повідомив комітет цісарского ювилею, що не возьме участи в праци над уложенєм артистичної сторони заповідженого історичного походу у Відни в честь Цісаря.

Угорске бюро кореспонденцийне довідує ся з доброго жерела, що зовсім неправдивою єсть вість часописий, немов би угорский президент міністрів др. Векерле в часї делеґацийної сесиї в січни обіцяв Монархови переведенє підвисшеня офіцирскої платнї, але в наслідок становища сторонництва независимости не міг того доде жати. При тім треба ствердити, що Векерле без відомости своїх товаришів-міністрів не давав би віяких обіцянок, отже що ті поголоски суть видумкою. Дальше, що поголоски в справі мнимого меморияду міністра Кошута в справі переговорів о войскові відзнаки суть також неправдиві.

Начерк языкового закона, котрим мають бути управильнені німецко ческі відносини в Чехах, вже правительством витовлений у всїх подробицях, однако щоби не перебивати діяльности в тій справі, держить єго правительство строго в тайнї. По лат. Великодних Сьвятах розпічне бар. Бек переговори в справі того начерку языкового закона і запросить до участи в тих переговорах німецких і ческих провідників політичних, а підчас тих переговорів може в дечім начерк буде змінений.

Становище міністра-земляка Прашка сильно захитане. Єго орґан „Venkov" розповсюднив вість, немов би б. міністри др. Пацак і др. Форшт свого часу заключили тайну умову з Німцями, на основі котрої мала бути ческа мова введена у внутрішнім урядованю а також урядничі місця обсаджувані після певного ключа. „Deutschnat.-Korresp." запевняє, що не роблено такої тайної умови, а молодоческі часописи, розлючені тими твердженями аґрарного дневника, взивають міністра Прашка, щоби подав ся у відставку. „Narodni Listy" у відповіди на виводи дневника „Venkov" звіщають з посольских кругів, що ческі хлїборобники дуже невдоволені Прашком, а то може довести до дальших послїдовностий. З кругів ческих хлїборобників запевняють, що з Праги буде викликана криза міністра Прашка скорше, як того можна було сподївати ся. Др. Форшт і др. Пацак заявляють, що їм нїчого не відомо про „тайну умову". „Venkov" обстає при своїх твердженях і вказує на се, що в тій умові мали участь також „инші чинники". Тимчасом і инші молодоческі посли заявляють, що не чули нїчого про таку умову. В послїдній хвилї др. Пацак ще раз заперечує всім твердженям часописи „Venkov" а також міністер торговлї др. Фідлєр заявляє, що іменованя ческих урядників відбували ся на основі їх кваліфікациї, а не национального походженя. Зі всего того виходить, що твердженя „Venkov a" зовсім неправдиві, а видумано їх і пущено в сьвіт, щоби ріжницї між ческими хлїборобами а молодочехами довести до насильного рішеня в Narodni-м Klub-i. Можна сподївати ся, що з почином дальшої сесиї держ ради справа розяснить ся.

Заповіджена демонстрация італїяньскої фльоти против Туреччини вінчала ся вже успіхом, хоч та фльота не побачила ще турецких вод. Именно, як доносять нинїшні телєґрами з Риму, явив ся вчера у міністра справ заграничних Тіттоніого турецкий амбасадор в

Страшна ніч.

(З російского — Антона Чехова.)

(Конець).

Я рішив ся провести ніч у мого приятеля Упокоєва, котрий — як знаєте — пізнїйше відобрав собі житє. Він мешкав в готели garni Черипова при улици Мертвій.

Панихидин обтер зимний піт, який виступив на єго бліде лице і важко вітхнувши, оповідав дальше:

Я не застав мого приятеля дома. Заступкавши до дверий і пересьвідчивши ся, що єго нема, найшов помацки ключ на горішнім одвірку, отворив комнату і увійшов. Я скинув мокрий кожух на землю і наткнувши ся на софу, сїв в темнотї, аби відпочити. Було цілком темно. У вентилятори свистав сумно вітер, в печи вивodив сверщок свою одностайну пісню. На Кремли вибила дванайцята година. Я скоро засьвітив сїрник. Але коли він розгорів ся, не минув мій сумний настрій, противно. На ново обхопив мене страх і тревога... Я скрикнув, зірвав ся з софи і вибіг, не тямлячи себе, з комнати...

В комнатї приятеля побачив я так само як у мене — домовину!

Домовина у приятеля була майже два рази так велика як моя, а єї обите каштановатої краски додавали їй дуже сумного вигляду. Як она сюди дістала ся? О тім, що то був привид, не можна було вже сумнївати ся... Чейже не могла стояти в кождій комнатї домовина! Видко мої нерви були хорі, я мусів терпіти на галлюцинациї! Тепер було всьо одно, куди я пійду, всюди перед моїми очима виринe той страшний символ смерти. Рішучо був я на дорозї до божевільности, мена напала манія домовинова, а за причиною мого божевільства не потребував я довго глядати: досить було пригадати собі лише на спіритистичне засїданє і на слова Спінози...

Я збожеволїв! — сказав я до себе зі страхом і закрив лице руками. Боже, Боже, що менї робити?

Моя голова горіла, а колїна дрожали пі до мною... Дощ лив як з цебра, вітер пронизував мене до костий, а я не мав нї кожуха нї шапки. Винести їх собі з готелю я рішучо не мав сили. Всї члени мого тіла задеревіли зі страху. Волосє піднялось менї на голові і хоч я вірив в галюцинациї, виступив на моїм лици зимний піт.

Що дїяти? — говорив Панихидин дальше. Я збожеволїв, а до того був виставлений на небезпечність, що перестуджу ся. На щастє прийшло менї на гадку, що один з моїх добрих знакомих і приятелів, лїкар Поґостов, що недавно одержав дипльом і був разом зі мною на спіритистичнім засїданю, мешкав недалеко улиці Мертвої. Отже я пустив ся до него... Він був ще тодї не оженив ся з тою богатою купчихою і мешкав на пятім поверсї дому, що належав до радника державного Кладбищеньского.

Але видко було суджено, що у Поґостова мої нерви будуть виставлені на новий удар. Коли я вийшов на пятий поверх, роздав ся страшенний гуркіт. Хтось бігав по горі, тріскав дверми і кричав: „Гей, на поміч, сюди! Портиер!" За хвилю надбігла напротив мене якась тїнь з гори в кожуcї і заломанім цилїндрі...

— Поґостов! — скрикнув я, бо зараз пізнав товариша. — То ти? Що стало ся?

Поґостов задержав ся і судорожно вхопив мене за руку. Був блїдий, задиханий і дрожав. Єго очи глядїли з тревогою, а грудь скоро піднимала ся...

— То ти Панихидин? — спитав глухим голосом. — Чи дійстно ти? Виглядаєш, як мара, що з гробу встала...

— Тихо! Чи й ти може не привид?... Боже!.. Просто страшно виглядаєш... Що з тобою стало ся? Твоє лице цілком змінене.

— Ах, дай менї отямити ся, друже... Я так утїшив ся, коли тебе побачив — коли то дійстно ти, а не який привид. Проклятe спіритистичне засїданє!.. Оно так розстроїло мої нерви, що коли я прийшов до дому, уяви собі! побачив домовину в моїй комнатї.

Я своїм ушам не вірив і попросив Поґостова ще раз то повторити.

— Домовину, правдиву домовину! — сказав лїкар і сїв утомлений на сходи. — Я зовсім не боязливий, але й самого чорта стрепенуло би, колиб він вернув з спіритистичного засїданя до дому і наткнув ся потемки на домовину!

Дрожачим і уриваним голосом почав я

Римі і дав вдоволяючу відповідь в справі італіяньских жадань, а особливо що до утвореня італіяньских почтових урядів в Туреччині. Вна слідок того італіяньска дивизия, котра вже відплила на турецкі води, одержала приказ прибути до суднайскої пристани на Креті. З Константинополя знов доносять: На вість про висланє італіяньскої фльоти до Туреччини повідомило турецке правительство тутешного італіяньского амбасадора, що султан позволив на відкритє пятьох італіяньских почтових урядів по мисли італіяньских жадань.

В справі македоньских реформ звіщають з париских дипльоматичних кругів, що там сподівають ся в найблизшій будучности довести до порозуміня в тій справі між петербургским а льондоньским правительством. Однако не прижмурують там також очий на трудности, бо не легко буде наклонити Туреччину до згоди на таку судову реформу, якої вимагає Росия, а котрої обмеженє уважає Анґлія неуміcтним. Про македоньску справу мав нагоду також кн. Більов підчас побуту в Римі говорити з італіяньскими державними мужами. Ті впевнили ся, що німецкий канцлер все своє змаганє звертає до того, щоби удержати згоду европейских держав в тій справі в інтересі мира, бо та згода єсть одинокою запорукою для справедливої розвязки македоньскої справи. Канцлер сподіває ся, що Туреччина згодить ся на реформи і буде їм помагати, наколи европейскі держави маючи на бачности інтереси мира, не будуть від султана більше вимагати, як він може зробити, наколи не будуть від него домагати ся, щоби станув в суперечности з музулманьскими підданими. Скоро з ніякої сторони не будуть виходити на забори, то й Італія буде помагати згоді европейских держав, отже з боку Італії нема чого побоювати ся ніяких тайних крамол.

В Маррокку француске правительство установило з полудневої сторони цілий ланцух войскових стаций і тим способом втихомирило в великій части область на північ від сего ланцуха положену. Населенє починає знов вертати до своїх осель і займати ся звичайними ділами; ярмарки відбувають ся, а перед 10 днями було в Серат 700 верблюдів з поживою і муницією для войска. Однако супротив тих користних вістий з боевища коло Казаблянки і Рабату наспіли непокоячі вісти з альжирскої Сагари. На північнім рубци мароккаьскої Сагари, в долині висохлої ріки Тальзас потерпіли Французи страшне пораженє, бо полягла там ціла компанія, становляча передну сторожу. Говорять, що 57 вояків погибло, а 128 єсть ранених. То пораженє могло би стати грізним, коли би неприятель вдер ся до Альжиру і там переніс боевище, де вже наробило ся богато ворохобників. Тоді мала би Франция борбу на двох боевищах і довгу кроваву кольоніяльну війну в північній Африці.

Новинки.

Львів, дня 21-го цьвітня 1908

Подяка.

Тим всім безчисленним здвигам, котрі як у Львові так в Кракові і в Кшешовицях віддали бл. п. мому мужеви послідну, а побожну прислугу, як також і тим, котрі па стациях, через котрі переїзджав жалобний поїзд, своєю присутностию памяти бл. п. мого мужа віддали так повен поваги поклін і честь — не можу инакше як в сій дорозі — за ті величні і даючі полекшу прояви сочувства і жалю складаю в імени моїм, дітий і родини, горячу і із серца виливаючу подяку.

Гадкою і стремленєм житя помершого була злука в труді двигаючім Вітчину і злука любови християньскої, котра труд той підпомагає і осолоджує. Бажаючи того як найгорячійше, стремів до зближеня в дусі правди, спільної для краю праці і заслуги двох замешкуючих сей край народностий.

Дав би Бог в милосердию всім нам ту потіху, — щоби кров невинно пролята справила рідну землю для згоди і ліпшої будучности.

Андрієва Потоцка.

— **З почти.** З днем 1 мая с. р. заводить ся дві складниці почтові зі звичайним кругом ділания а іменно: в Розвадові належачім до округа доручень уряду почтового в Миколаєві над Днїстром. Ся складниця буде сполучена з урядом почтовим в Миколаєві за помочию почти курсуючої поміж Миколаєвом а Роздолом. — 2) В громаді Гандлювка в західній Галичині. — Звинений хвилево ц. к. уряд почтовий в Стражові входить на ново в житє з днем 1 мая з незміненим кругом ділания.

— **Вісти з Америки.** В послідних місяцях проявив ся між Русинами в Сполучених Державах просьвітний рух. Переважно заходами своїх парохів Русини почали закладати читальні. Поміж ншими заложено дня 22 марта с. р. читальну „Просьвіти“ в Джерзі Сіті заходом о. А. Улицкого. Членів вписало ся 88. Читальня має свій хор, який був вже перед тим під управою місцевого руского учителя п. Гели. До виділу вибрано по половині мужчин і женщин. — „Руский народний Союз“ в Сполучених державах числив з кінцем марта с. р. 10.120 членів. Є се орґанізация, якою можуть гордити ся наші американьскі братя. Члени того союза платять невеличкі місячні вкладки, чим запевняють по смерти для своєї родини по 300 або и 600 долярів.

— **Ілюстровані переписні листки.** „Сокільский Базар“ у Львові видав під Великдень цілу серию кольорованих карток з рисунками писанок, обрамкованих в народні десені. Серия складає ся з 11 штук, які поодиноко коштують по 10 сотиків, а всї разом 1 К (без почтової пересилки). Наша суспільність маючи такі гарні ілюстровані картки, видані накладом своєї інституциї, грішила би непростимо, если би уживала до висиланя сьвяточних желань карток чужих накладів.

— **Будова рускої ґімназиї** в Кіцмани на Буковині. Заходом буков. руских послів головнож пос. Семаки удало ся виєднати від центрального правительства у Відни дві субвенциї на будову рускої ґімназиї в Кіцмани, що виносять разом 200.000 К. Після коштоpису має будова ґімназияльного будинку коштувати около 300 000 К. За сї гроші має поставити ся красний будинок на вісім кляс, природописний кабінет і салю ґімнастичну. Громада Кіцмань дає від себе відповідну парцелю і потрібну решту гроший около 100.000 К. Виплата признаної субвенциї наступить в річних ратах по 20.000 К так, що ціла субвенция буде виплачена в протягу десяти літ. Додати належить, що перші дві рати за рік 1907 і 1908 вже вставлені в буджет і можуть бути виплачені сего року. Кіцманьска ґімназия має тепер 4 кляси, а в вересни дістане 5. Вже сего року могла дирекция лише з гіркою бідою знайти убікацию для поміщеня IV кляси і курсу приготовляючого, а що за клопіт буде, коли прийде ще кляса V. Тому громада мусить як найскорше взяти ся до будови. Що до парцелї, взглядно реальности в Кіцмани про даровапе котрої старає ся тамошна руска бурса вже від 2 літ, то після інформаций затягнених послом Семакою в міністерстві просьвіти і рільництва справа дійшла так далеко, що сими днями мають дотичні акти бути предложені Є. В. Цїсареви до одобреня. Після заяви дотичних референтів, у котрих пос. Семака кілька разів інтервеновав, є повна надія, що „Кіцманьска Бурса“ одержить згадану реальність від релiґійного фонду в даровизну.

— **Дрібні вісти.** Місто Чернівці, столиця Буковини буде обходити дня 19 і 20 вересня с. м. 500 літні роковини свого єствованя. — Якийсь пес покусав вчера 15 літного Льва Зарицкого в голову і руку. Покусаному подала поміч поготівля ратункова. Чи то був скажений пес, чи ні, сего не звістно. — П. Нітарский, ем. радник судов. згубив вчера хусточку, в котрій були 3 перстені золоті, а 1 срібний. — Коло Врейбрук в державі Вікторня в Австралії наїхали на себе два поїзди, при чім згинуло 27 осіб, а 40 єсть зранених. — В Александриї в Єгипті були вчера 3 случаї смерти на джуму.

— **Загадочний вистріл.** Вчера перед полуднем переходив ул. Собіского технік, п. Сьвірский зі своєю нареченою. Нараз стрілив хтось з заду а п. Сьвірский почув, що зранений в рамя, а заким ще міг оглянути ся, той, що стрілив, щез єму з очий, мабуть укрив ся в брамі. П. Сьвірский єсть занятий при технічних роботах в Яслї і приїхав звідтам на сьвята до свого батька, котрий займає посаду портиера в Намістництві. По тій пригоді вернув п. Сьвірский до помешканя свого батька в Намістництві, де протомедик др. Мерунович

тепер оповідати лікареви о домовинах, які я бачив...

Якусь хвилю гляділи ми на себе широко отвертими очима і з зачудованя порозмнимали роти. Відтак почали ми себе взаїмно щипати, аби пересьвідчити ся, чи ми таки не терпимо оба на галюцинациї.

— То обох нас болить — сказав лікар — отже видко в тій хвили не спимо і стоїмо таки дійстно побіч себе, а не в снї. Значить і домовини, моя і обі твої, то не привид, але таки правдиві домовини. Щож будемо, друже, робити?

Перестоявши, нараджуючись цілу годину, на зимних сходах і попадаючи на ріжні здогади, постановили ми вкінци цілком перемерзлі, не зволїкати довше, лише збудити каменичного сторожа і з ним пійти до комнати Поґостова. Як сказали, так і зробили. Ми увійшли, засьвітили і побачили справді велику, обиту білою материєю домовину з золотими тороками. Сторож набожно перехрестив ся.

— Тепер — сказав лікар — мусимо пересьвідчити ся, чи домовина порожна, чи може в ній хто є.

Він був блідий і дрожав на цілім тілі. Остаточно по досить довгім, зрозумілім впрочім вагованю, дзеленкотячи зубами, підняв він віко домовини. Ми заглянули до середини... була порожна.

Мерлець не лежав в ній, за те був там слідуючий лист:

Мій дорогий Поґостов! Як знаєш, діла мого тестя ідуть дуже зле. Він має більше довгів, як волося на голові. Завтра або позавтра прийде екзекутор, аби фантувати, а то зандасть обом нашим родинам послідний удар і наша честь, яку я над всьо ціню, пропаде. Отже вчера урядили ми в родиннім кружку, аби всі вартнійші річи поховати. Позаяк цілий маєток мого тестя складає ся з домовин — (він, як знаєш, єсть першим фабрикантом домовин в місті) то ми порішили що найкрасші і найціннійші укрити. Звертаю ся до тебе як приятеля, поможи менї, ратуй мій маєток і нашу честь! В надії, що ти схочеш нам зробити ту прислугу, посилаю тобі, любий друже, одну домовину з просьбою, аби ти єї у себе переховав і задержав, доки я не відберу єї від тебе. Без помочи наших приятелів і знакомих ми пропали. Надію ся, що ти тим більше не відмовиш моїй просьбі, що та домовина не буде тобі заваджати довше як тиждень. Всїм, кого уважаю моїм правдивим приятелем, післав я до дому домовину і числю на їх великодушність і честноту.

Твій вірний друг і приятель
Іван Челюстин.

По тій пригоді потребував я трех місяців, аби мої ослаблені нерви довести до рівноваги. Наш приятель, зять фабриканта домовин, уратував свою честь і свій маєток. Тепер має він похоронне заведенє і продає памятники. Єго діла ідуть не конче добре і я кождого вечера, ідучи до дому, побоюю ся, аби не застати коло мого ліжка якого памятника з білого мармору, або катафальку.

подав єму поміч. Повідомлена о тім полиция вислала до Намістництва радника п. Крайнера і старшого комісаря дра Райнлендера. По переслуханю п. Сьвірского прийшла полиция до переконаня, що мабуть якийсь хлопець бавив ся фльобертом на улици і стрілив з него а куля поцілила п. Сьвірского в рамя, де застря гла зараз під шкірою і звідки єї легко видобуто.

Господарство, промисл і торговля.

В справі торговельній.

Загальні збори „Народної Торговлі“ з дня 1 падолиста 1907 порішили на внесене Совіта управляючого зміну статута нашого стовари шеня в тім напрямі, щоби стоваришене наше мало можність підпомагати орґанізацию торго вельних стоваришень в нашім краю на основі закона з 9 цьвітня 1873 заснованих, яко союз сих стоваришень.

Причини, задля котрих стоваришене наше прилучило ся до принципу орґанізациї стоваришень торговельних на основі згаданого тут закона яко стоваришень судово зареєстрованих, були: 1) щоби справою торговельною заінтересувати ширші круги нашої суспільности, отже щоби она стала ся громадскою і внаслідок то го, щоби були з хісном для загалу; 2) щоби підприємству торговельному дати тривку підставу, так у відношеню до властий як також у внутрішній орґанізациї; 3) щоби можливим було управильнити контролю діловодства, котра усувала би хиби, які тут і там могли би показати ся, і котра поучувала би, як діло належито повести; 4) щоби через зорґанізоване більшої скількости таких стоваришень уможливити гуртовні закупна товарів, а в дальшій лінії зорґанізувати з часом вивіз наших продуктів.

Як через орґанізацию стоваришень реєстрованих є намір, як висше сказано, розширити підприємство на більший круг участників, на цілу, — що так скажемо — громаду, щоби спільними силами его повести, так само зґрупуване всіх стоваришень около центра нашого купецкого діла т. є. „Народної Торговлі“ є конечним, так для самих новозорґанізованих стоваришень, як також з уваги на донеслість цілого руху купецкого, бо тоді новозасновані стоваришеня користають з довголітного досьвіду заряду „Народної Торговлі“, користають із здобутих вже нею улекшень в закупні товарів а головно се, що таке сполучене витворить орґанізацию купецку цілого нашого краю сильну у внутрі і на вні. — Наколи отже новозасновані стоваришеня приступлять в члени „Народної Торговлі“, піддадуть ся контроли сеї інституциї, будуть нею послугувати ся при замовленю своїх товарів, витворить ся в сей спосіб сильний союз торговельний, котрого осередком стане „Народна Торговля“, найповажнійша нині і найстарша торговельна наша інституция.

Довголітний наш досьвід однако наказує нам звернути уваги тих, котрі займають ся вже або котрі наміряють занятись орґанізацией стоваришень, о яких бесіда висше, на слідуюче:

1) Найважнійшим чинником в добрім веденю кождого діла єсть відповідно підготовлений заряд. Не маючи фахово підготовленої сили до веденя інтересу, нема що і зачинати, бо і гроші там не поможуть, де нема голови до орудуваня ними. А в придбаню фахової сили до веденя купецкого інтересу лежить більша трудність, як в придбаню гроший і на сю справу належить звернути як найбільшу увагу, бо без доброго, відповідно вишколеного і совістного управителя інтерес не піде, та крім того і капітал в него вложений може запропастити ся. Тут отже звертаємо увагу на се, що Народна Торговля виписала звиж 150 помічників, котрі з виїмкою двайцять кількох, що заняті суть в нашім товаристві, розійшли ся по сьвіті, а котрих бодай в части мож би позискати поновно до служби в проектованих орґанізациях. Рівнож отворила „Народна Торговля“ своїх 18 складів для т. зв. крамничних практикантів і урядила вже кілька крамничних курсів. Позаяк, як досьвід показав, так практиканти крамничні як також участники курсів крамничних не підготовлюють ся так, щоби могли вести інтереси товариств торговельних реєстрованих, де вимагає ся не тільки знаня склеповости, але також знаня адміністрацийного, постановили ми аспірантів на такі посади, котрі відбудуть що найменше піврічну практику склепову в наших складах, покликувати до Львова і тут в головнім заряді приучувати їх справ адміністрацийних. — По укінченю такого курсу мають аспіранти на посади діловодців в стоваришенях реєстрованих піддати ся іспитови. — Розуміє ся само собою, що згадані висше кандидати мають перед вступленем на курс виказати ся відповідним підготовленем шкільним і то що найменше укінченою четвертою клясою чотиро-клясових шкіл народних.

2. Другою, рівнож не маловажною справою в веденю інтересу купецкого є гроші. Розпочинати інтерес купецкий за позичені гроші і кредитом, є нерозум, бо з нічого зділати щось потрафить тілько оден Господь. Правда, що майже кождий купець користає з кредиту, але сей кредит не може переступити звичаю купецкого і не повинен бути більшим як $^1/_4$ власного капіталу вложеного в інтерес. Наколи інтерес купецкий опертий є на достаточній скількости гроша і під управою фахового діловодця, розвиток его є певний і з хісном для членів і для загалу.

Перетворюючи зміною статута „Народну Торговлю“ на союз торговельний, не зміняючи однак ані фірми ані внутрішної орґанізациї самого стоваришеня, даємо можність орґанізациям реєстрованих торговельних стоваришень хіснувати з нашого досьвіду і з здобутих уже користий в набуваню товарів. Рівнож готові ми служити так всякими порадами при заснованю стоваришеня, як також в міру конечної потреби і на певних з гори уложених услівях кредитом товаровим, та контролею і друками, потрібними до заснованя стоваришеня.

В виду висше наведеного доражуємо теперь істнуючим спілкам торговельним як також тим крамницям, котрі задля ріжних внутрішних причин не могли належито розвинути ся, а де є підстава до розвитку, щоби перемінили ся в спілки торговельні зареєстровані на основі закона з 9 цьвітня 1873 р. і вписували ся в члени нашого стоваришеня та увійшли з нами в тісну звязь торговельну, щоби спільними силами здобувати ті користи, які принести має нашому народови промисл торговельний.

Від Совіта управляючого „Народної Торговлі“ у Львові.

Телеґрами.

Відень 21 цьвітня. Перший межинародний конґрес ляринґо-рінольоґів (лікарів від недуг горла і носа) відкрито вчера привітним вечером. Заступників прислали правительства Угорщини, Німеччини, Болгариї, Греції, Португалії, Данії, Анґлії, Сербії, відтак більша часть заграничних академій наук та товариства лікарскі краєві і заграничні. Всіх участників єсть 800.

Будапешт 21 цьвітня. Конґрес угорскої партиї социяльно-демократичної радив тут підчас сьвят в присутности делеґатів заграничних і ухвалив остру резолюцию против правительства з причини зволіканя з реформою виборчою. Резолюция домагає ся загального, рівного, тайного голосованя і грозить на случай, коли би правительство хотіло завести плюральність, масовим страйком робітників рільних і промислових.

Рим 21 цьвітня. Всі часописи висказують радість з причини скорого і успішного залагодженя конфлікту італіяньско-турецкого та підносять з признанєм скору мобілізацию цілої фльоти, котра до 16 годин була вже готова до випливу.

Рим 21 цьвітня. „Popolo romano“ доносить, що до Константинополя, Смирни, Солуня, Єрусалима і Вальони виїхали урядники в цїли заведеня там італіяньских почт.

Венеция 21 цьвітня. Прибув тут князь чорногорский з Міляна.

Танґер 21 цьвітня. Мулей Гафід вислав посольства до Парижа, Льондону, Берлина і Мадриду в цїли переговорів в справі привернення мира в Марокку.

Ню-Йорк 21 цьвітня. З Ґватемалї доносять, що в хвили, коли президент републики Кабрера війшов до своєї палати, настала експльозия і урвала єму палець.

Тифліс 21 цьвітня. (П. А.) Командант бриґади сторожі пограничної в Єлисаветполи телеґрафує, що в цїли укараня перских розбишаків потреба значнїйшого відділу войска. Командант висланого войска доніс, що зближає ся великий здвиг номадів, щоби пімстити вчерашну поражку.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·26**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·4?, **2·17**, 7·00*, 11·15*
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32** 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·36, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).